

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXIII. De Fravita & Euphemio Constantinopolis Episcopis: & de Athanasio
ac Joanne Alexandrinis: & de Palladio ac Flaviano Antiochenis: item de aliis
quibusdam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

τεχτων στρατιωτικων ταγματων περιεβλη- A
μεν Θ' ος σωτηφωλιω τω αλεξανδρε κα-
ταληφας, λογως περι της ενωσης κινει η
μη πεισας, ενις τετων εκπεμπει ανα τω
βασιλιδα πολων πλεισοι μεν εν τω τω
ζηνων περι της ενκαληδονι συνodus κεινην-
το λογοι ενβεδηκε η περιεργον ενδεν, παν-
ταλωδ ενδεμενε ζηνων Θ' τη ενκαληδονι
συνodus.

pti & Ducem rei militaris simul pro-
moverat. Qui una cum Nephelio A-
lexandriam ingressus, verba fecit de
concordia. Sed cum persuadere eis
non potuisset, nonnullos eorum misit
Constantinopolim. Ac multa quidem
de Concilio Chalcedonenfi disputata
sunt coram Zenone. Nihil tamen
perfectum est, propterea quod Zeno
Chalcedonenfi Concilio minimè assen-
tiebatur.

Κεφ. κγ'

πειθεραυτη η ευφειμυ ηδ καισαντινοπολιων, και αθανασιου
και ιωαννου ηδ αλεξανδριων, και παλλαδίου και φλαβιανου
ηδ αντιοχεια, η ετερον των.

CAP. XXIII.
De Fravita & Euphemio Constantinopolitanis
Episcopis: Et de Athanasio ac Joanne Ale-
xandrinis: Et de Palladio ac Flaviano An-
tiochenis: Item de aliis quibusdam.

ΕΝ ΤΣΑΤΩ Η ΑΚΑΚΙΟΣ ΕΚΩΝΣΑΝΙΝΑ ΠΟΛΕ-
ως την κοινω φελαμενε πορειαν, φραυι-
λας την επσκοπην διαδεχε. η συνοδικois
χρησαμενε φραυιτα προς τον αλεξανδρει-
ας πετρον, αμοιβαίους ο πετρος ηχρησατο
γραμματα, τα αυτα περι των ενκαληδονι
πεπραμενων διεξεληθων επδη η η φραυιτας
των ενσεθεν διεδημησε τεπαρας η μόνες ε-
πισκοπησας μηναι, διφημι Θ' μελ αυλον επι-
σκοπος κεχειροτοντο. οτι τας συνοδικας επι-
στολας δεχε πετρος, τας προς φραυιταν γε-
νημενας. ε ευρηκως τον κη των ενκαληδονι
πεπραμενων αναθεμα, λιανεταραπτο, η
ιαυλον τ προς πετρον κονωνας απερρηξε. ε
φερε) τετων εκαλερα επισολη, ητε τω φραυι-
τα, προς πετρον, ητε τω πετρος προς
φραυιταν, ας δια λο μακρον τ λεξεως, παρι-
μη. μελλοσιων τοιγαρε εν ευφημια δε πετρος
προς αλληλως ανιφερωδ, η συνοδος εφ ε-
ωλις καλεν, φθάνη τελευτησας ο πετρος, η
διαδεχε) τετα τον θρονον αθανασος ος επει-
ραθη τας διασολιας συναφαι ενιχουσε δε,
προς διαφορες γνωμασιων μερων δοκρινεν-
των, οτις αθανασιος με ταυτα συνοδικας επι-
στολας διαπεμπόμενος παλλαδιω με πε-
τρον επισκοπησαντι τω ανιόχω, τα τω πλη-
σια πεπραχε περι της ενκαληδονι συνodus.
ταυτο δε εστο η ιωαννης ο μετ αθανασιον τον
εναλεξανδρεια θρονον διαδεξαμην Θ' και
παλλαδης τελευτησαντ) τς εναντιοχεια
περοδρα, η φλαβιανου τον κεινε θρονον δι-
αδεξαμην, ωεμπειαι προς αυτ καλα
τω αλεξανδρειαν σαλομων αντιοχειας
περοδρα, συνοδικα τε κομιζων, και
αμοιβαίως συλλαβας ζητω ιωαννη προς

Inter hac Acacio Constantino-
politano fatali sorte sublato, Fravita
in ejus locum succedit. Qui cum
Synodicas suas ad Petrum misisset,
rescripsit ei vicissim Petrus, de Chal-
cedonenfi Synodo eadem dicens,
quæ supra commemoravi. Mortuo
deinde Fravita, qui quatuor dunta-
xat menses episcopatum gessit. Eu-
phemius ejus loco Episcopus est or-
dinatus. Hic accepit Synodicas e-
pistolas, quas Petrus ad Fravitam
scripserat. Cumque in illis anathe-
matizari gesta Chalcedonenfis Syno-
di deprehendisset, magnopere con-
turbatus est, seque à Petri commu-
nitione sejunxit. Exstant etiamnum
utriusque epistolæ, tam Fravitæ ad
Petrum, quam Petri ad Fravitam.
Quas ob nimiam prolixitatem præ-
termisi. Cum igitur Euphemius ac
Petrus adversus se invicem conten-
dere, & Synodos alter contra alte-
rum convocare jam pararent, Pe-
trus fatali morte præripitur, eique
succedit Athanasius. Qui cum diu
multumque laborasset, ut eos, qui
inter se dissidebant reconciliaret, id
tamen perficere non potuit, par-
tibus in varias sententias discissis.
Postea idem Athanasius, cum Syn-
odicas litteras mitteret ad Palladi-
um Antiochensem Episcopum, qui
Petro successerat, de Chalcedonen-
fi Synodo idem fecit, quod Petrus.
Idem quoque factum est à Joanne,
qui post Athanasium Alexandriam
sedem obtinuit. Mortuo post hæc
Palladio Antiochenfis Ecclesiæ An-
tistite, Flavianus cum in ejus locum
successisset, Salomonem Antiochenum
presbyterum misit Alexandriam, qui
Synodicas ipsius perferret, & Joannis
Yy

vicissim litteras flagitaret. Post hunc autem Joannem alter ejusdem nominis Joannes Episcopatum Alexandrie fortitus est. Et hoc quidem ad eum, quem dixi, modum evenerunt, usque ad primordia Imperatoris Anastasii. Hic n. Euphemio Episcopatum abrogavit. Quae quidem continua ferie commemorare necessarium duxi, tum perspicuitatis causa, tum ut facilius memoriae mandaretur.

CAP. XXIV.

De sede Armati, qui cognatus fuit Verinae Augustae.

Ceterum Zeno suavis Illi, Armatum quoque interfecit, cognatum Verinae Augustae. Quem quidem antea donis corruerat, cum adversus ipsum a Basilisco missus fuisset, & pro hoste socium atque amicum reddiderat. Filium quoque ejus Basiliscum, in urbe Nicæa Caesarem renuntiaverat. Sed cum Constantinopolim venisset, Armatum quidem per fraudem interemit. Basiliscum vero ejus filium, ex Caesare presbyterum fecit. Qui postea ad Episcopalem dignitatem pervenit.

CAP. XXV.

De Theoderici Scythae rebellione, deque ejusdem interitu.

Insurrexit quoque adversus Zenonem Theodericus, natione Gothus: collectisque in Thracia suis copiis, expeditionem suscepit adversus Zenonem. Et cum cuncta, quae obvia erant, usque ad fauces Ponti late vastasset, parum abfuit quin ipsam urbem regiam caperet. Cepissetque omnino, nisi quidam ex ejus familiaribus, donis corrupti, ipsum interficere moliti essent. Itaque ille cognita suorum malevolentia, retrò abcessit. Nec multo post vitam cum morte commutavit. Mortis autem genus quale fuerit, exponam. Hasta amentata ante illius tabernaculum suspensa erat, more barbarico. Forte igitur cum corpus exercere velleret, aequum sibi adduci iussit. Cumque stratoris auxilio haudquaquam uti soleret, ipse in equum insiliit. Equus vero, utpote indomitus ac ferox, cum Theodericus ipsum ambabus tibiis nondum amplexus esset, anterioribus pedibus in sublime elatis, posterioribus

φλαβιανόν· καὶ μετὰ ἰωάννην δὲ, ἕτερον ἰωάννης τὸν ἀλεξανδρίας διαδέχεται· ἕτερον· καὶ ταῦτα μὲν ἔγωγε περὶ τῶν ἀναστασίας χρόνων· διφθέρα γὰρ αὐτὸς ἐκβεβλήκει· ἀπερὶ ἡνάγκα· ζωμακαὶ εἰρμὸν συνάψαι σαφηνείας τε καὶ δωμαθείας ἐνεκα.

Κεφ. κδ'.

Περὶ τῆς ἀναστάσεως ἀρμάτων· ἐπιφύκει βίβλη· τῆς βασιλίδος.

Ὅτι δὲ ζήνων ἰμπερὶς γνῶμη καὶ τὸν δερμάτον ἀναερεῖ, συγγρηῖ βεβλήτης τῆς βασιλίδος· ὃν καὶ καταπεμφθέντα περὶ βασιλίσκου, δῶροις ὁ ζήνων ἀλίσκου, καὶ σιμμάχον ἀντὶ πολέμους ποιεῖται, καὶ βασιλίσκον τὸν αὐτὸ παῖδα καίσαρα χειροῦν ἐν νικαίᾳ τῇ πόλει. παρελθὼν δὲ ἐς βυζάντιον, τὸν μὲν δερμάτον δολοφῶν βασιλίσκον δὲ τὸν αὐτὸ παῖδα, ἀντὶ καίσαρος· ἱερέα δὲ κύνουσι· ὃς ὑπερῶν καὶ τῆς δευροσωμῆς ἠξίωτο.

Κεφ. κε'.

Περὶ τῆς ἰπτασίας Θεοδωρίκου· ἡσκήθη, καὶ τῆς τῆς τελευτῆς.

Ἐπανίσταται δὲ τῷ ζήνωνι καὶ Θεοδωρίκου· σκῆψης ὡν γῆ· καὶ τὰς ἀνάστας δινώμας ἀνὰ τῷ θρακῶν ἀθροίσματι· ἡπρεσθῶς κατὰ τὸ ζήνων· καὶ μετὰ σῶματ' ἑπὶ πόντος δηλώσας· ἡ ἐπιποσὶ χυμῶν, μικρῶ τῷ βασιλείῳ εἶλε πόλιν, ἡ γε μὴ τινες τῶν ἐς τὰ μάλισα αὐτῶν ἡπρηδείων ὑπαχθέντες, ἐβελδίσαντο αὐτὸν ἀνελεῖν. ὃς ἐτελοκακῆντας τὰς ἀνάστας ἐγνωκῶς, ἐς τοῦπίσω μὲν δόποχρεῖ. ἡ πολὺ δὲ ὑπερῶν τοῖς ἀπελθῶσι συναερεῖται. λέξω δὲ καὶ τὸν τῆς τελευτῆς τῆς πον, ὡδε γῆρῶνον. δόρου διπυκλυμῶν περὶ τῆς σκηνῆς αὐτῶν μετῆρῶν σχῆμα βαρβαρικόν. εἶτα διακινήσας τὸ σῶμα βεληθείς, ἡπρον ἀχθῆναι περὶ σῆταχῆ ἀναβολῆ δὲ ἐκ εἰωθῶς χεῖρας, τῶ ἡπρω περὶ ἡλατο. ὁ δὲ, ἀγγελαῖ· πῆ ἡπρω καὶ ὑβείσης, ἔγωγε περὶ βῆδῶν Θεοδωρίκου κατῆσαντ', μετῶρεῖζέ τῶ περὶ τῶ πόδε